

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא- key:	

בבא מציעא-אלו מציאות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
הא שמע:	(שמות כ"ג) רבץ - ולא רבצן, רבץ - ולא עומד, תחת משאו - ולא מפורק, תחת משאו - משאוי שיכול לעמוד בו.											⚡	◇
	ואי אמרת צער בעלי חיים דאורייתא, מה לי רובץ ומה לי רבצן ומה לי עומד?											⚡	
	הא מני - רבי יוסי הגלילי היא											!	◇
	צער בעלי חיים דרבנן.											!	◇
	דאמר: [רבי יוסי הגלילי]											!	
	הכי נמי מסתברא											■	
	תחת משאו - משאוי שיכול לעמוד בו											■	◇
	מאן שמעת ליה דאית ליה האי סברא - רבי יוסי הגלילי, שמע מינה.											■	◇
	ומי מצית מוקמת לה כרבי יוסי הגלילי?											⚡	
	תחת משאו - ולא מפורק.											⚡	◇
	והא קתני סיפא:											⚡	
	מאי לא מפורק?											^	⚡
	אילימא לא מפורק כלל											!	⚡
	הא כתיב (דברים כ"ב) הקם תקים עמו.											⚡	
	אלא פשיטא: לא מפורק - בחנם, אלא בשכר.											!	◇
	מאן שמעת ליה דאית ליה האי סברא - רבנן											⚡	◇
	לעולם רבי יוסי הגלילי היא, ובטעינה סבר לה כרבנן.											!	◇
	(שמות כ"ג) כי תראה יכול אפילו מרחוק - תלמוד לומר: כי תפגע. אי כי תפגע יכול פגיעה ממש - תלמוד לומר: כי תראה. ואיזו היא ראייה שיש בה פגיעה - שיערו חכמים אחד משבע ומחצה במיל, וזה הוא ר"ס.											■	◇
	ומדדה עמו עד פרסה.											■	◇
	ונוטל שכר.											■	◇
	רבה בר בר חנה:											■	◇
	אבדתו ואבדת אביו - אבדתו קודמת											■	
	אבדתו ואבדת רבו - שלו קודם.											■	
	אבדת אביו ואבדת רבו - של רבו קודמת, שאביו הביאו לעולם הזה ורבו שלמדו חכמה מביאו לחיי העולם הבא. ואם אביו חכם - של אביו קודמת.											■	
	היה אביו ורבו נושאים משאוי - מניח את של רבו, ואחר כך מניח את של אביו.											■	
	היה אביו ורבו בבית השבי - פודה את רבו ואחר כך פודה את אביו. ואם אביו חכם - פודה את אביו ואחר כך פודה את רבו.											■	
	מנא הני מילי?											^	
	אמר קרא (דברים ט"ו) אפס כי לא יהיה בך אביון - שלך קודם לשל כל אדם.											!	◇
	ואמר רב יהודה אמר רב: כל המקיים בעצמו כך - סוף בא לידי כך.											■	◇
	היה אביו ורבו נושאים משאוי וכו'.											■	
	רבו שאמר - רבו שלמדו חכמה, ולא רבו שלמדו מקרא ומשנה, דברי רבי מאיר.											◇	■
	רבי יהודה: כל שרוב חכמתו הימנו.											◇	■
	רבי יוסי: אפילו לא האיר עיניו אלא במשנה אחת - זה הוא רבו.											◇	■
	רבא: כגון רב סחורה, דאסברן וזהמא ליסטרון.											■	
	שמואל קרע מאניה עליה ההוא מרבנן דאסבריה אחד יורד לאמת השחי ואחד פותח כיון.											■	
	תלמידי חכמים שבבבל עומדין זה מפני זה, וקורעין זה על זה. ולענין אבדה במקום אביו - אינן חוזרין אלא לרבו מובהק.											■	
	עולא:											■	

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
---	---

בבא מציעא-אלו מציאות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
תלמיד וצריך לו רבו מאי?	קבעי מיניה רב חסדא מרב הונא:										⋄	לג.
חסדא חסדא. לא צריכנא לך, את צריכת לי עד ארבעין שנין.	אמר ליה: [רב הונא]										!	לג.
איכפדי אהדי ולא עיילי לגבי הדדי. יתיב רב חיסדא ארבעין תעניתא משום דחלש דעתיה דרב הונא. יתיב רב הונא ארבעין תעניתא משום דחשדיה לרב חסדא.											○	לג.
הלכה כרבי יהודה	איתמר, רב יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן:										⋄	לג.
הלכה כרבי יוסי.	רב אחא בר רב הונא אמר רב ששת:										⋄	לג.
ומי אמר רבי יוחנן הכי?											ז	לג.
הלכה כסתם משנה	והאמר רבי יוחנן:										⋄	לג.
רבו שלמדו חכמה	ותנן:										⋄	לג.
מאי חכמה - רוב חכמתו.											!	לג.
העוסקין במקרא - מדה ואינה מדה, במשנה - מדה ונוטלין עליה שכו, בתלמוד - אין לך מדה גדולה מזו, ולעולם הוי רץ למשנה יותר מן התלמוד.	תנו רבנן:										⋄	לג.
הא גופא קשיא, אמרת: בתלמוד אין לך מדה גדולה מזו, והדר אמרת: ולעולם הוי רץ למשנה יותר מן התלמוד?											ז	לג.
בימי רבי נשנית משנה זו, שבקו כולא עלמא מתניתין ואזלו בתר תלמודא.	רבי יוחנן:										!	לג:
ולעולם הוי רץ למשנה יותר מן התלמוד.	הדר דרש להו: [רבי]										!	לג:
מאי דרוש											^	לג:
מאי דכתיב (ישעיהו נ"ח) הגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם. הגד לעמי פשעם - אלו תלמידי חכמים, ששגגות נעשות להם כזדונות. ולבית יעקב חטאתם - אלו עמי הארץ, שזדונות נעשות להם כשגגות.	כדרייש רבי יהודה ברבי אלעאי:										!	לג:
הוי זהיר בתלמוד, ששגגת תלמוד עולה זדון.	והיינו דתנן, רבי יהודה:										!	לג:
מאי דכתיב (ישעיהו ס"ו) שמעו דבר ה' החרדים אל דברו - אלו תלמידי חכמים, אמרו אחיכם - אלו בעלי מקרא, שונאיכם - אלו בעלי משנה, מנדיכם - אלו עמי הארץ. שמא תאמר פסק סברם ובטל סיכומם - תלמוד לומר ונראה בשמחתכם. שמא תאמר ישראל יבושו - תלמוד לומר והם יבושו - נכרים יבושו וישראל ישמחו.	דרש רבי יהודה ברבי אלעאי:										⋄	לג:
הדרן עלך אלו מציאות.											⋄	

disputants- הולקים- ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא- ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראייה- ■
מקרא- key:	

בבא מציעא-המפקיד		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
המפקיד אצל חבירו בהמה או כלים, ונגנבו או שאבדו, שילם ולא רצה לישבע, שהרי אמרו: שומר חנם נשבע ויוצא, נמצא הגנב - משלם תשלומי כפל. טבח ומכר - משלם תשלומי ארבעה וחמשה. למי משלם - למי שהפקדון אצלו.													■	לג: מ
נשבע ולא רצה לשלם, נמצא הגנב - משלם תשלומי כפל. טבח ומכר - משלם תשלומי ארבעה וחמשה. למי משלם - לבעל הפקדון.													■	לג: מ
למה ליה למתני בהמה, ולמה ליה למתני כלים?													⚡	לג: ג
צריכי, דאי תנא בהמה - הוה אמינא: בהמה הוא דמקני ליה כפילא - משום דנפיש טירחה לעיולה ולאפוקה, אבל כלים דלא נפיש טירחיהו - אימא לא מקני ליה כפילא. ואי תנא כלים - הוה אמינא: כלים הוא דמקני ליה כפילא - משום דלא נפיש כפלייהו, אבל בהמה דכי טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה - אימא לא מקני ליה כפילא, צריכא.													!	לג: ג
והא אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם. ואפילו לרבי מאיר	מתקיף לה רמי בר חמא:												⚡	לג: ג
אדם מקנה דבר שלא בא לעולם	דאמר: [רבי מאיר]												■ ⚡	לג: ג
הני מילי כגון פירות דקל, דעבידי דאתו, אבל הכא מי יימר דמגנבא, ואם תמצי לומר דמגנבא - מי יימר דמשתכח גנב, ואי משתכח גנב - מי יימר דמשלם, דלמא מודי ומפטר.													⚡	לג: ג